

Potřetí Gran Canaria 14.1.2012 až 21.1.2012

So 14.1.2012

V sobotu 14.1.2012 jsme asi s desetiminutovým zpožděním v cca 11:20 odletěli z ruzyňského letiště se společností Travel Servis a zájezdem na „Last minute“ cestovky Fischer na letiště Gando, vzdálené 19km od hlavního města. Přistáli jsme v 15:25 místního času (posun hodiněk o 1hod. zpět). Po rozřazení do busů jsme kol 16:30 byli vysazeni před recepcí Rebecca Park v Playa del Inglés. Po nezbytném ubytování jsme s plavkami a dekou vyrazili k nejbližší pláži cca 1200m a vnořili se letos poprvé do vln Atlantiku. Voda byla asi jako vzduch 20°C. A co bylo dál? Pokusím se opět vložit pár svých poznatků, které mohou případným návštěvníkům tohohle pro mě moc krásného ostrova se snadněji orientovat při případné návštěvě. Než jsem odjela i já jsem si stáhla z netu pár informací od jiných turistů, ale několikrát jsem byla docela konsternována zjištěním, jak moc si někteří cení kulinářského zážitku či prožitků při shoppování. To je pro mě dost nepochopitelné, já mám osypky, když musím jít nakupovat doma natož, abych proto absolvovala cca 3500km v letadle.

Ne 15.1.

V neděli jsme volili pěší trasu, kam nás nohy donesou směrem východním podél pobřeží, pochopitelně s koupáním. Prošli jsme hlavní ulicí Playa del Inglés vedoucí k oceánu poblíž Maspalomaských dun a pak stále po pobřeží až do Bahia Feliz. Vesměs jsou pobřežní promenády propojené, občas se dá jít po pláži. Za Bahia Feliz je průchod dále po pobřeží zneprístupněn strží, která se musí zdlouhavě obcházet. Jen v ní parkoviště karavanů a jako pomník staré letadlo u nějakého leteckého klubu, dobře viditelné z dálnice. Šli bychom dál, ale protože jsme nevěděli, kdy nám jede bus zpět a padala tma a v neděli jezdí na Gran Canaria mnohem méně busů než ve všední den, tak jsme i zpět do apartmánu řapali po svých malinko obměněnou cestou.

Po 16.1.

V 9:00 jsme splnili úkol a objednali si na tři dny auto(út-čt) u společnosti Arisal za 65 EUR (vratná kauce 50 EUR). Poté jsme odjeli busem do Puerto Mogán, kde jsme se vykoupli a nakoupili mináž neb jsme měli v plánu odjet busem číslo 38 v 11.30 do Veneguery a odtud pěšmo projít „barranco“ prašnou cestou (sjízdná terénními vozy) až na Playa de Veneguera a odtud už nám známou asfaltkou do Puerto Mogán. Celkem asi 20km. Nazvala jsem tuhle strž „Údolí pomerančů“, všude pomerančové plantáže a je hrozně moc dobře, že společnosti Banesto zatrhly v devadesátých letech dvacátého století zde stavět letoviště typu Puerto Rico. Stalo se tak na popud ochránců životního prostředí z největší španělské organizace ASCAN a tohle území včetně sousedních roklí (Tasarte a Tasartico) prohlášeno za chráněné území! Vegetace kolem silnice do Puerta Mogán sice už není zavlažována kilometry hadic, které zde jsou, takže usychá a i sama silnice už začíná mít asfalt hodně drolicí a za čas se stane jen prašnou spojkou z barranca de Veneguera do banánových plantáží v El Hornu. Na pláži jsme si zaplavali a na silniče do Puerto Mogán při západu slunce vypili poslední plechovková piva. V Puerto Mogán nakoupili a počkali na bus číslo 01 aby nás dovezl k apartmánu. Do vesničky Casa de Veneguera zajíždí několikrát denně bus 38 a 86 z Aldey a z Puerto Mogánu, je tam i hospoda a samoobsluha, byť má jen něco přes 100 stálých obyvatel. Jízdné busu z Puerto Mogánu do Veneguery je 1,75 EUR a z Puerto Mogán do San Fernanda 3,40 EUR.

Út 17.1.

Po deváté hodině jsme dorazili k půjčovně a převzali na tři dny autíčko. Byl to tmavě červený Citroen Saxo, na tachometru měl najeto přes 270 000km. Po převzetí jsme si to namířili do námi oblíbeného Puerto Mogánu, kde jsme zaparkovali u Shopping centra (zdarma) a prošli asi 500 m promenádou k pláži. Do 12:30 se opalovali a koupali. Poté jsme vyrazili na výlet do vnitrozemí. Jeli jsme směr Mogán po GC 200 a napravo si prohlíželi stavbu tunelů ještě nedokončené dálnice a za Mogánem pokračovali na Aldeu. U odbočky na Tasarte jsme se rozhodli sjet k moři (kam až povede asfalt). Po silniče jezdí pravidelné autobusové spoje linky 86 skoro až k moři několikrát denně, ale Playa de Tasarte je vhodná na koupání jen pro adrenaliňáky. Samé šutry! Zpět na GC200 a opět jsme se zastavili u Fuente de los Azulejos a na sedle (Degollada de la Aldea -600m n/m). Na začátku Aldey uhnuly na silničku GC210 vedoucí k přehradě Presa Caldero de la Nina, Presa del Parranillo a do Artenary. Příroda je divukrásná, připomíná coloredský Grand Canyon ve Státech. U přehrady Presa del Parranillo jsme odbočili na ještě užší a prudčeji stoupající spojnici GC 606 přes El Carrizal a El Toscón

(nádherné výhledy) na sedlo Degollada de Asserador. Silnice pochopitelně neměla nad prudkými srázy ani svodidla. Neustálé zákruty nutí řidiče zařadit za jedna a před každíčkou zatáčkou troubit. Nastoupali jsme už do výše nad 1200m a na sedle odbočili doprava po poměrně frekventované vnitrozemské silnici GC60 (spojuje nástupní místa na Roque Nublo, Roque Bentaiga i Tejedu) do Aycaty. Všude už kvetly mandloně, ale hory zůstaly zahalené v mracích a smáčené deštěm. Dál jsme pak pokračovali přes sedlo Paso de la Herradura (cca 1300m) do San Bartholome de Tirijana. Zde jsme si udělali malou zajíždku do Santa Lucie- městečko s bíle natřenými domy, balkóny a s bazilikou postavené ve stráni nad palmami. Odtud jsme se vrátili zpět na vyhlídkovou GC60, po které jsme už za tmy přes Fatagu, Artearu a San Fernando dojeli k našemu apartmánu v Playa del Inglés.

St 18.1.

Na dnes jsem naplánovala Teror, Arucas a cca dvouhodinovou procházku pohořím Tamadaba a potajmu doufala, že snad vyjde i koupání v oceánu. I když sever ostrova má dost skalnaté pobřeží nevhodné ke koupání a taky mnohem více oblačnosti a srážek. Z apartmánu jsme vyjeli po dálnici GC1 směr Las Palmas, před Palmou ještě odbočili na GC3, směr Tamaraceite a pak na GC21, kde už je na směrovce Teror. V Teroru jsme měli nejchladněji z celého našeho pobytu, teplota dopoledne dosahovala sotva 12°C a pár kapek deště taky spadlo. Teror má cca 11 000 obyv. a ve starém městě spoustu domů s vyřezávanými dřevěnými balkóny. Místní katedrála zasvěcená Panně Marii z pinie (Nuestra Virgen del pino), patronce ostrova, je též poutním místem. Zjevila se zde prý v roce 1481 ve větvích pinie místním pastevcům. Teror je též rodiště osvoboditele Bolívie Simona Bolívara, který se v mládí vystěhoval jako mnoho jiných Kanáranů do Venezuely. Na náměstí, kde je umístěna jeho busta a pojmenovaném po jeho choti Tereze jsme si na starobylých kamenných lavičkách vypili pivko. Potom jsme pokračovali po GC43 do Arucas. Zaparkovat se dá zdarma na parkovišti pod katedrálou. Toto třetí největší město na ostrově má kolem 30 000 obyvatel a proslavilo se výrobou třtinového rumu a obrovskou katedrálou Inglésia de San Juan Bautista z černé lávové horniny. Začala se stavět v roce 1909, za vzor jí byla Gaudiho Sagrada Familia v Barceloně a jako ona také není do dnešních časů zcela dostavěna. Z pečlivě udržovaného městského parku s exotickými rostlinami (např. dračinec) je vidět oceán i Montaňa de Arucas(402m)-výhledový kopec, kam lze dojet autem. Odtud jsme se vrátili na silnici GC20 a na pobřežní částečně dokončenou dálnici GC2 a po ní pokračovali směr Agaete. Zde jsme odbočili po GC231 do Barranco de Agaete a obce San Pedro. Odtud jsme podnikli výstup na vyhlídkový Roque Bermejo v Tamadabě 651m. Protože jsme měli auto zaparkované dole v obci, museli jsme se stejnou cestou vrátit zpět-nahoru 70minut, dolů 45minut. Hodně je tato cesta chozená z parkoviště u odpočívadla Icona v Tamadabě (1200m) s výhledy a celkovou délkou 7,5km a neustálým sestupem do San Pedra(220m). V téhle části ostrova jsou i zelená údolí díky srážkám, pramenům i spodní vodě. Po túře jsme zajeli k pobřeží čekat na západ slunce a popřípadě se vykoupat. V průvodci jsem si přečetla, že při cestě do Sardiny se lze na malé pláži chráněné lávovými skalisky vykoupat. V mapě jsem našla i pár set metrů od majáku Punta Sardina Playa Canaria, místo jsme našli, schody na pláž též, ale ostrá skaliska s „přírodním skalním bazénem“ možným ke koupání použít snad za přílivu nebylo to pravé, co bych si představovala. Tak jsem navrhla, abychom zajeli do Puerto de Sardina, kde je přístav malých lodí a kde by tudíž pro domorodce mohlo být nějaká malá plážička, byť v mapě Kompas 1:50 000 nebyla uvedena. Taky ano - městská pláž byla písčítá s minimem skalisek a i s možností omýt si nohy od písku při odchodu. Nakonec jsme stihli nejen západ slunce nad Atlantikem, ale i koupačku. A pak už jsme uháněli po pobřežní silnici a dálnici GC2, GC3 abychom se vyhnuli Las Palmas na pobřežní a nejstarší GC1 do Playa del Inglés. Z Puerto de Sardina za 90minut čistého času.

19.1. Čt

Poslední den možnosti použít auto. Vyrazili jsme ráno po dálnicích a rychlostních komunikacích(GC1,GC3,GC2) do Agaete a za 90minut objeli po obvodu 2/3 ostrova, abychom si prohlédli tohle bílé městečko s 5000obyvateli. Hezký parčík, kostel, neskutečně uzoučké uličky a aglomerace už je rozrostlá až k přístavu Puerto de las Nieves, odkud odplouvají trajekty na Tenerife. Odtud jsme dál pokračovali po vyhlídkové GC200, ale jediné spojnici mezi Agaete a Aldeou. Na několika místech jsme vystoupili a fotili. Výhled na Puerto de las Nieves, pobřežní skaliska, za dobrých výhledů je vidět i Teide na ostrově Tenerife. Na silnici jsou asi čtyři místa, kde se dá zastavit, v sezoně ale asi nebudou stačit zájmu. Silnice GC200 byla zbudována teprve v šedesátých letech minulého století. V Aldee jsme navštívili i její pláž a přístav, kdybychom nejeli do Puerto Mogán, asi bych se i vykoukala. Trocha kamení, ale i písku a nepříliš silný příboj. A odtud už jsme pokračovali dál po GC200 přes Fuente de los Azulejos, Mogán do Puerto Mogán. Obloha byla polojasná,

voda teplá, ale foukal od východu nepříjemný víchr. Po odpoledni na pláži jsme se prošli městečkem až na Mirador, dokoupili poslední zásoby a frčeli do apartmánu.

20.1.Pá

Ráno v 9 hodin vrácení auta, snídaně v apartmánu a pěší výlet po pobřeží, tentokrát na západ. Na pobřeží u dun sundáváme obuv a kráčíme po písku smáčeném oceánem jako stovky dalších nadšenců, kteří obcházejí nejjihnější bod Evropy poblíž majáku v Maspalomas. Je to několikakilometrové brouzdání oceánem. Fouká docela nepříjemný severovýchodní vítr, je polojasno, ale voda má kolem dvaceti. Projdeme několikakilometrovou pobřežní promenádou v Maspalomas a přicházíme na pláž Playa de las Meloneras, kam jsme před třemi lety občas chodili. Ale skutečně pláž už není jen písčitá a vhodná ke koupání, pod vodou se skrývají poměrně velké balvany, já jsem si to ujít nenechala, ale Jarda koupání oželel. Platí, co už jsem i slyšela, vítr v zimě často odplavuje z pláží písek a v létě ho zas navane. Tak tady to platí na sto procent. Po chvíli pokračujeme po kamenech na pobřeží pod golfovým hřištěm, kde jsme před lety usilovně hledali cestu z něj, když jsme se tam nedopatřením ocitli. A už je v dále vidět písčinná plážička chráněná před příbojem jachetním přístavem v Pasito Blanco. Pasito Blanco je malé klidné letovisko s poměrně velkým jachetním přístavem a mezi ním a Meloneras rozsáhlé golfové hřiště. Směrem severním je vidět v dále cementárna v Arguineguinu, ale pobřeží samo je dále skalnaté a v podstatě neprostupné. Na výhledovém místě pijeme tradičně lahvového San Miguela, prohlédneme luxusní jachty a vracíme se k plážičce, abychom se vykoupali. Voda příjemná a teplá, jen slunce by mohlo být více a větru méně. Vracíme se zpátky k majáku v Maspalomas, čekáme na poslední západ slunce nad Atlantikem a pak podle plánu jdeme ulicemi Maspalomas na Playa del Inglés. Opět se nám stal osudným špatný pohled do mapy a měli jsme hned o 4km více neb oblast Campo de Golf Maspalomas je neprůchodná ale nikde ani náhodou značka koncové silnice. Jen těch kolemjedoucích taxíků se mi zdálo cestou do téhle neprůchodné a poměrně rozsáhlé oblasti nějak mnoho, lidi raději zaplatí taxi než by se prošli pěšky. Takže i poslední večer jsme do apartmánu docházeli za hluboké tmy po deváté hodině večerní.

21.1.So

Den odletu, sbalení a odchod na nákup a na pláž na poslední koupání. Fouká opět poměrně silný vítr, ale je teplo. Koupeme se na Playa de Cochino chráněné kamenným molem před velkým příbojem a pak už k apartmánům, kde nás v 13:45 vyzvedává bus, aby nás dovezl na letiště. Cesta netrvá ani dvacet minut takže do odletu zbývá přes dvě hodiny času. U odbavování zavazadel a vydávání místenek je obrovská fronta, takže se zavazadly a vozíkem jdeme kousek stranou před letištní budovu a užíváme poslední paprsky kanárského sluníčka a v kelímkách poslední loky španělského červeného vína. Tady bych poznamenala, že spousta lidí, co čeká na odlet si nemá, kde sednout, pokud nechce být uvnitř klimatizované letištní haly, chybí malý parčík s lavičkami, jaký je třeba před letištní budovou na Tenerife.

Tak ještě pár praktických rad:

Po ostrově je poměrně hustá autobusová síť. Jízdní řády, tarify na <http://www.globalsu.net/>. Benzín a nafta je v současné době kol 1EUR/l, pumpy na pobřeží a v severní části ostrova hustě, ve vnitrozemí sporadicky. Potraviny v supermarketech v podstatě v našich cenách. Piva v lahvích od 1EUR/l a více, v restauraci 0,5l od 2EUR, grilované kuře 5-6EUR, pomeranče či banány i za 1EUR/kg, tvrdý sýr 100g od 1EUR, maso(vepřové, hovězí) 5-9EUR/kg, brambory 0,75EUR/kg, uzeniny, párky, šunka - 100g od 1EUR výše. A protože jsem tvor koupací a jezdím sem v zimě za sluncem a koupáním tak jsem se rozhodla přidat pár popisů a dojmů z pláží. Koupání v hotelovém bazénu mě neláká, to mohu jít do Podolí, případně do nějakého Aquaparku u nás.

Popis pláží, které jsem navštívila

Playa de Aldea-spíše kamenitá, ale ve vodě písek, pokud není velká příboj koupat lze

Playa de Tasarte-kamenitá, ke koupání nevhodná

Playa de Veneguera- s přírodním pískem ve vodě, ke koupání vhodná, na břehu za přílivu jen kamenný val na kterém se neleží úplně dobře

Playa de Mogán-písčinná s dovezeným pískem, vhodná i pro starší lidi a malé děti, bez příboje, jak Tálínský rybník-moje nejoblíbenější

Playa de Tauro- s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Playa de Cura- s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Playa de Taurito- kamenitá, ke koupání nevhodná

Amadores- písčaná s dovezeným pískem, vhodná i pro starší lidi a malé děti, bez příboje i schody z mola do vody

Playa de Puerto Rico- písčaná s dovezeným pískem, vhodná i pro starší lidi a malé děti, bez příboje

Playa Anfi- písčaná s dovezeným pískem, vhodná i pro starší lidi a malé děti, bez příboje

Playa Patalavaca-několik malých plážíček s přírodním pískem, ke koupání vhodné

Arguineguin-tři pláže s přírodním pískem, ke koupání vhodné, pouze ta poslední směrem k Maspalomas má výhled na cementárnu, ale zato naprosto klidné moře

Playa de Pasito Blanco- s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Playa de las Meloneras- s přírodním pískem, ale bohužel velké množství balvanů ve vodě, jediný průchod do vody bez balvanů cca 10m po levé straně pláže, ke koupání nepříliš vhodná

Playa de Maspalomas-táhne se několik kilometrů až k **Playa del Inglés**-písčítá, ale poměrně silné vlnobití

Playa de las Burras - s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Playa de San Augustin- s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Playa del Tarajallilo - Bahia Feliz-malá pláž s přírodním pískem, úzký přístup ke koupání

Playa de las Alcaravaneras-Las Palmas-klidná písčítá pláž bez vln, ale poblíž dálnice, přístavu a přístavních zařízení

Playa de las Canteras- Las Palmas-několikakilometrová písčítá pláž s vlnolamy, ale s poměrně silným vlnobitím, naprosto nevhodná pro děti a seniory

Punta Sardina Playa Canaria- Poblíž majáku -ostrá skaliska s „přírodním skalním bazénem“ možným ke koupání snad za přílivu, ale ne dle mého vkusu

Playa Sardina- s přírodním pískem, ke koupání vhodná

Puerto de las Nieves šterkovopísčítá pláž, s malým příbojem, koupat se lze

10.2.2012